

om de trække hver for sig; men det vil dog ofte være Tilfældet, at der enten til Søjtenesten eller til Landtjenesten vil blive indkaldt Følk, som have høiere Nummer, end de, der gaae frie, fordi de ere udfrevne til den Tjeneste, som bliver tilfredsstillt tidligt; for Befolkningen vilde det see uheldig ud, idet det kunde faae Udseende af, at Nogle bleve forurettede. Jeg indseer ikke, hvad der kan være til Hinder for at lade dem trække hver for sig. Jeg anførte dette hovedsagelig, fordi man, efter hvad jeg veed, giver de Værnepligtige, naar de udfriives og befindes tjenstdygtige til høiere Tjenestegrader, en saadan Betegning som tjenstdygtig til Cavalleriet, som Constabel, som Garder o. s. v.; men derfor blive ingenlunde alle disse Følk indkaldte som Constabler, som Cavallerister og som Gardere o. s. v., thi som oftest ville de forskjellige Baabenarter, til hvilke der udfordres meer end ganske sædvanlig Tjenstdygtighed, være fyldestgjorte, forinden man kommer saa høit i Numrene, som ere nødvendige til Infanteriet, og saa tager man alle dem, som have de lavere Nummere og ere udfrevne til de Baabenarter, som man antager fordre særlig Tjenstdygtighed, og sætter dem til Infanteriet, og derved opnaaer man altsaa, at bestandig de høieste Nummere blive frie framfor de lavere. Dette anseer jeg ogsaa for at være Meningens med Bestemmelsen i nærværende Lovudkast, naaget der i samme forekommer enkelte Udtryk, som have gjort det noget tvivlsomt for mig; men jeg kan ikke troe, at det skulde være Meningens, at den, der engang har erholdt Betegningen „Cavallerist eller Garder“, absolut skal være Cavallerist eller Garder, thi i saa Fald vil det f. Ex. med Hensyn til de til Garder udfrevne Værnepligtige ofte blive Tilfældet, at meget lave Nummere blive frie. At man vil lade de Søværnepligtige være frie med det 38te Aar, lade dem udslettes af Rullen paa samme Maade som de Landværnepligtige, kan jeg, som maa ønske de Land- og Søværnepligtige saavidt muligt behandlede paa samme Maade, ikke have Noget imod, dersom jeg ikke havde en lille Tvivl om, at Søetaten jo kan komme i det Tilfælde at behøve Følk, som ere i en ældre Alder. Jeg troer ikke, at den Beregning, som i saa Henseende kan anstilles fra den foregaaende

Krig, absolut vil holde Stik; thi vi maae erindre, at den sidste Krig hverken var nogen egenlig Søkrig eller lod Marinen, naar undtages ved en enkelt uheldig Begivenhed, lide noget betydeligt Tab af Mennesker. Kan der imidlertid have sig Vished for, at Marinen under andre Omstændigheder aldrig vil komme i Forlegenhed, saa vil den foreslaaede Ordning naturligtvis være den rette, men jeg troer dog, at det er et Punkt, som fortjener en Overveielse.

Hvad de enkelte Paragrapher angaaer, skal jeg naturligtvis, naaget jeg vel ved de fleste af dem kunde have nogle Bemærkninger at gjøre, ikke videre opholde mig derved; hvad § 3 angaaer, som nylig er bleven bragt under Dmtale af en æret Rigsdagsmand fra Fyen (Fallefen), saa kan jeg, idet jeg ibrigt ikke skal indlade mig paa nogen Argumentation eller paa de Betragtninger, som han anstillede, ikke andet end ansee det for meget uheldigt, at en saadan enkelt Provinds, naar det ikke er absolut nødvendigt, er stillet paa en aldeles særegen Maade, og forsaavidt man kunde faae Forholdet ordnet paa samme Maade eller maaffee endog blot paa en modificeret Maade for Bornholm som for de øvrige Landsdele, saa troer jeg, at det vilde være det Rigtigste.

Hvad § 2 angaaer, da kan jeg ikke fatte den Forandring, man der har gjort, idet man har forandret Ordet „nogensteds“ i den tilsvarende Paragraph i Loven af 12te Februar 1849 til „andensteds“ — der er her Tale om, at de, der ere fødte paa Island, Færøerne og de danske Colonier udenfor Europa, skulle være Værnepligten undergivne, saasnart de maatte erhverve fast Hjem andensteds i Kongeriget Danmark. Om man nu ganske sikkert i politisk Henseende maa kalde Island og Færøerne Dele af Kongeriget Danmark i Modsetning til Monarchiet, saa troer jeg dog ikke, at man absolut kan sige, at Indbyggerne der opholde sig paa et Sted i Kongeriget; og hvad de vestindiske Colonier angaaer, saa vil det endnu mindre være Tilfældet. Jeg skal, som sagt, hvad de enkelte Paragrapher angaaer, opsætte mine Bemærkninger til en anden Gang; jeg skal kun endnu til-